

«Εστία», άρθρον νά μή ἀγωνίζεται μόνον νάπο-
δειξη ὅτι ὁ κ. Νάζος κατέχει ἀδίκως στήν κοινὴν
συνείδησιν τὴν ἐπιζήτησιν θέσιν τοῦ ἀναμορφωτοῦ
τοῦ Ὡδείου, ἀλλὰ νά ἐπιζητῆ νά ἐξαναγκάσῃ καὶ
τὸν ἴδιον νά τὸ ἀναγνωρίσῃ, προσκαλῶν αὐτὸν
ἐπίσης ἐντὸς αἰθούσης, παρουσίας ἐπιτροπῆς καὶ κεκλει-
σμένων τῶν θεσπῶν γὰρ ἔχῃ ἐπὶ δεδομένου κινήσῃ μίαν
basso tematico, (τὴν ὁποίαν ἔπραξε νά εἰσεύρῃ) ἔχῃ ἕνα
basso tematico ἐπὶ τῆ βίβου τῆς ἀντιστήσεως, ἔχῃ
μίαν δύσκολον ἀρμονικὴν συνθεσὶν ἐπὶ δεδομένου Canto,
ἀλλὰ νά ἐκμοδίσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπλοῦστερα bassi τοῦ τρίτου
βιβλίου τοῦ Finaletto.

Νάνασκυλάζωμεν γνώμας, τὰς ὁποίας δὲν θεω-
ροῦμεν ἐξήλας, νά διατυπώνωμεν τὴν ἰδέαν μας, μά-
λιστὰ. Ὅχι ὅμως νά ἐξερζίζωμεν καὶ νά χλευάζω-
μεν τοὺς ἀντιπροσώπωντας καὶ νά ἐπιλοιοῦμεν μάλιστα
περιφρονατικῶς περὶ κλίμας, στήν χώραν ὅπου βα-
σιλεύει καὶ ἐργάζονται μόνον κλίμας καὶ κλίμας
καὶ στήν φιλολογικὴν καὶ στήν δημοσιογραφικὴν καὶ
στήν ἐπιστήμη καὶ στήν πολιτικὴν καὶ παντοῦ!

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ἔχει μείνει ἕνας στίχος τοῦ Σουρῆ περὶ τῶν πτώ-
σεων τοῦ κ. Δηλιγιάννη, αἱ ὁποῖαι γίνονται πάν-
τοτε ἐν θανάμῳ με πλειονοψηρίαν.

Ὁ στίχος εἶναι αὗτος :

Χίρες ποῦ περταίς πάντοτε με πλειονοψηρίαν!

Πολλοὶ δὲ τὰς ἡμέρας αὐτάς, ποῦ ἀνεμένετο νέα
πτῶσις, με πλειονοψηρίαν καὶ αὐτὴν τὴν φοράν, ὅπως
πάντοτε, ἐνθουσιάζοντες τὸν στίχον τοῦ Σουρῆ καὶ
τὸν ἐκριναν ὡς τὸν καταλληλότερον ἐπιτύμβιον τοῦ
τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν περιπτώσει νέας πτώσεως.

ΑΙ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑΙ

ἀνακοινώσεις καὶ τὰ «καθ' ἃ ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς
ἐκλήθημεν» καὶ τὰ «ἡμιεπισήμως ἐγνώσθη» καὶ τὰ
τούτοις παραπλήσια, με τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται
αἱ τελευταῖαι ὥραι καὶ τὰ «ἐπὶ τοῦ πιστοτηρίου»
τῶν ἐφημερίδων, ἔδωκαν πάλιν καὶ πῆραν τὰς ἡμέρας
αὐτάς με τὴν κυροφοροῦμεν κατὰ τοῦ. μὲν, καὶ
τὴν ἀποσοφισθεῖσιν κατὰ τοὺς δὲ ὑπουργικὴν κρίσιν.

Ἄν συνεφώνησαν ἢ ὄχι ὁ Βασιλεὺς με τὸν κ.
Δηλιγιάννην, ἂν ὑπεχώρησαν ἢ ὄχι ὁ ἕνας εἰς τὰς
θελήσεις τοῦ ἄλλου, ἂν πέριτῃ ἢ δὲν πέριτῃ ἢ Κυ-
βέρνησις, εἶναι ὅλα σκοτεινὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα
θὰ λύσῃ τὸ προσεχὲς ἢ ἀπώτερον μέλλον.

Αἱ ἐφημερίδες βεβαίως, με τὰς ἐπισήμους ἀνα-
κοινώσεις των, ἀντὶ νά τὰ λύσουν τὰ ἐμπέδυσαν

περισσότερον τὰ ζητήματα αὐτά. Τὸ μόνον δὲ ποῦ
ἐκέρδησαν οἱ ἀναγνώσται, ἂν ὄχι ὅλων, τῶν περισσο-
τέρων ὅμως ἐξ αὐτῶν, εἶναι αἱ ἐπίσημοι διαβεβύ-
σεις, αἱ δημοσιεύμεναι εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα καὶ
στήλην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύοντο καὶ αἱ ἐπί-
σημοι ἀνακοινώσεις.

Νομίζωμεν πῶς δὲν χρειάζεται καὶ συνέχεια εἰς
τὰς..... ἐπιστημοτάτας ἀποκαλύψει τῆς δημο-
σιογραφικῆς εὐλακρείας!

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΝΤΑΙ

ἔχῃ μόνον κομωδίαι εἰς τὰ «καθ' ἡμέρας» ἀλλὰ καὶ ἄσπρα
πολιτικὰ καὶ χρονογραφικὰ ἀκόμη.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἱστορικώτατος αὐτῆς διήγησις, ὁ δια-
μειβεῖται μεταξὺ δύο ἐξ ἐπαγγέλματος φιλολόγων.

— Πιρὲ, ἀδελφε! Ἰδοὺ τὸ τελευταῖον χρονογραφικὸν
σου, ἀλλὰ κἀπὸ τὸ διδάσκαλ!.. Στάσου νά ἴδῃς!.. Στὸ τε-
λευταῖον «Φιγερὰν» νομίζω!..

— Πιθανὸν νά τὸ διδάσκαλ κ' ἐγὼ!

— Μπᾶ!

— Ἀ, καὶ τί ἔχει νά κἀν αὐτό; Τὸ διδάσκαλ καὶ τὸ
μετέφραζα...

— Μὴ σ' ἔβαλες καὶ τὸν ὄνομα τοῦ ἀπὸ κἀτω, ἀδελφε!

— Μὴ δὲν τὸ μετέφραζα αὐτολεξεί!.. Τὸ μετέφρα-
σα καθ' ἡμέρας... Μ' ἐνεσῆς; Δηλαδή τὸ ἔκανα σὺν νά
ποῦμα δικό μας!..

— "Α τότε ἔχεις δίκαιον! Καὶ νά με συγχωρήσῃς!

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ... ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ

Φιλτατε «Νουμά»

Ὁ κ. Δηλιγιάννης μόνον τὰ τῶν ἄλλων ἐλεεί-
ματα θεωρεῖ, τὰς δὲ ἰδικίας του καταχρήσεις κρύ-
πτει ὀπισθεν τῶν ἄβρων του δακτύλων. Ναι, ὁμο-
λογῶ ὅτι εἶνε οἰκονομολόγος εἰς τὸ ἄκρον, ἀλλὰ
παρουσιάζει κατ' ἀλλόκοτον τρόπον τὸ φαινόμενον
τῆς ἀμελεγομένης αἰγῆς· δηλαδή ἡμελομεν ταύ-
την μέχρι τέλους καὶ αὐτὴ ἵσταται ἀτάραχος, εἰς τὸ
τέλος δὲ ὅταν θέλωμεν ν' ἀπασύρωμεν τὸ δοχεῖον
τοῦ γλακτοῦ, ὧθει τοῦτο διὰ τῶν ποδῶν της καὶ
τὸ ἀνατρέπει ἄρδην. Τοιοῦτόν τι πράττει καὶ ὁ κ.
Δηλιγιάννης· κἀμνει, κἀμνει οἰκονομία, καταργεῖ
θέσεις, ψαλιδίζει μισθοὺς κλπ. καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλα
αὐτά, ἡ οἰκονομολόγος κεραλή του ξεφουρνίζει ἕνα
πόλεμον ὡς τὸ 97 ἢ τὸ 86 καὶ πληρώνει ἀρ-
κετὰ ἑκατομμύρια, ἅς εἶνε καλὰ τὸ λουβέρνο. Τί
νά πῆ ἀδελφε κανεῖς γι' αὐτὸ τὸ Ρωμᾶϊκὸ καὶ ἐγὼ
δὲν ξέρω.

Ρωμῆος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Θά τὸ δημοσιεύσωμεν σὲ ὄλλον τῆς Κυριακῆς κ.
Πορτιέρη. Δὲν ἔμπορεῖτε νά περῆσατε καμμιά ὥρα ἀπὸ
τὸ γραφεῖον νά τὰ ποῦσε καλλίτερα; — Ἡ στραγὶς ὠ-
ραιοτάτη, φίλτατε Ἄγ. Πατρ. καὶ θά γίνῃ μέλλει φηρι-
σθῆ ὁ προῦπολογισμὸς τοῦ... κ. Δηλιγιάννη καὶ τοῦ
«Νουμά». Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἔχει ἐξαντληθῆ ἡ πίστω-
σις· μετὰ τὸν Μαΐου, τίποτε δικό σου δὲν βρίσκον-
ται; — κ. Ν. Σιγῆ, εἰς Ταϊράνιον, Ρ. Χ. Ἰωκ καὶ
Λαμπρ. Βροντ. εἰς Πάτρας, συνδρομαί σας ἐλήφθησαν.
Εὐχαριστοῦμεν. — Δὲν ἔχετε ὄδιον, κ. Μαθησι φελῆ
"Αν ἴτε τὸ φύλλον μεγαλῆτερον! Δυστυχῶς, ἐνῶ ἡ ὕλη
ἔφθασε, τὸ γραφεῖον σφίεται! Μὴν ἠπελιπίστετε! Θάνα-
τοῦ καλλίτερα ἡμέρας καὶ δι' ἡμέρας καὶ διὰ τὴν Ἑλ-
λάδα! — Ἀκούσατε λοιπὸν τί εἶπεν ὁ Σαξίφης, κ. Δι-
μύκοιτε :

Παίρνω τὸν κόσμον, φίλε μου ὅπως ὁ κόσμος εἶνε.

Εἶνε σκηνὴ ὅπου καθεὶς τὸ μέρος του θά παίζῃ!

— Ὁ κ. Κοσμᾶς σὲς ἔδωκε σὲς «Ἀποκριάτικα» τρα-
γοῦδιον τοῦ, τὸ μοντεῖλο τῶν ποιημάτων τοῦ ἔμπορου
νά δημοσιεύονται ἐπὶ «Νουμά». Δοκιμάσατε, κ. Σπουδ-
γίτη. Τίποτε τρεῖς, τίποτε ἐπιγομμυκτικά. Τίποτε ἐπ-
κολλὰ τέλος πάντων πράγματα "Ὅλο με τὴ φιλοσοφίαν,
γὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ; — κ. Κ. Τρικογιάννην εἰς Ἀλε-
ξάνδρειαν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Ἀπὸ τὸ
ὄρατον γράμμα σας, θά μᾶς ἐπισπέψετε, νά δημοσιεύω-
μεν μίαν παρακοπὴν, ἢ ἑποῖα ποῦ μᾶς τιμῆ. (Διὰ τὴν
εἰς τὸν «Νουμά» — μᾶς γράφατε — ἀγνὸς ἰδέας καὶ δόγ-
ματα ἀπῆλλυμενα πάντες πᾶθους καὶ με κἀμνει νά πιστεύ-
σω ὅτι προῦριστη νά κερποφορήσῃ εὐδακίμως καὶ νά κα-
τορθώσῃ νάποῦσα βελτιοῦσθ ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς Ἑλλ.
Κοινωνίας ἐσφαλμένως θεωρεῖται καὶ πεποθήσει πεπληνη-
μενα, γεννηθεῖσας ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον πολιτικὴν κακο-
διοίκησιν καὶ τὰς πλημμελεῖς κοινωνικὰς ποδηγητήσεις.
Ἦμας ἔδω ἀπὸ τὴν ζήτησιν μετὰ πόθου ἀπευθίζομεν πρὸς
τὴν γλυκεῖά μας πατρίδα καὶ τυποῦμεθα εἰς τὰ τυχευτικὰ
της, γκρομῆμα δὲ εἰς πᾶν ὅτι βλέπομεθα ὅτι δύναται νά τὴν
ὠφελῆσῃ καὶ τῆς προσιπρῆσῃ ὀδόν, τιμὴν καὶ μεγαλείον
Νομίζω λοιπὸν ὅτι ὁ «Νουμά» εἶνε ἕξις νά κἀμνη κατ.
καλὸν διὰ τὴν πατρίδα καὶ Μητέρα. ἐπέισθην δι' αὐτό,
καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἄγαπᾷ.

— κ. Σπ. Βασιλειάννην. Λεῖκα καὶ Κόσμου. Τὸ
σὲς ἐλήφθη. Ἐνεγράμμη συνδρομητῆς καὶ ὁ κ. Ἀριστ. Γ.
Γεωργιάδης. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας. Περιμένοντα
ἐπιστολὴν μας.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις

Διευθυντής : Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γραφεῖον : Ὁδὸς Πινακοῦδων 22 Α.
Εἰκόνες ἐξ ὄλων καλλιτεχνῶν

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Τὰ δελτάρια ἐν τούτοις δὲν ἔλειψαν καθ' ὅλους σχε-
δὸν τοὺς λιμένας μεταδίδοντα ἐν μέρος τῆς ψυχῆς τῶν
δύο ναῶν πρὸς ἀλλήλους.

Δεῖλὰ δεῖλὰ καὶ περιεσκευμένα, ὠμίλου μεθ' ὀλης
τῆς εὐγλωττίας τῆς ὑπάρξεως των καὶ εἰς οὐδένα ἐπήλθε
καὶ πόρρω ἔτι ἢ ἰδέα ὅτι ἡ γλυκεῖα αὐτὴ ἀλληλογραφί-
α δύννητο νά πεύσῃ ποτέ.

Ὁ φίλος μας ἤθῆνεντο ἐκυστὸν εὐτυχῆ.

Ὅχι βεβαίως διότι πράγματι ἐπίστευε εἰς αἴσιον πέ-
ρας αὐτοῦ τοῦ εἰδυλλίου... ὄχι!.. προεβλεπε μελαγχολι-
κῶς ὅτι τὸ εἰμυκρμένον δὲν θὰ ἐβρόδυνε μοιραίως νά ἐ-
πέλθῃ...

Ἐκεῖνος, πλανητικὸν θαλάσσιον πτηνόν, πρέγων διαρ-

κῶς ἀνὰ τὸν κόσμον, ἐνῶ ἐκείνη μακρὴν εἰς τὸ ἀντίθετον
ἡμισφαίριον, νάκ, ὠρεῖα, περιτοιχοῦμένη ἴσως ἐν αἴσῃ
τῶν καθημερινῶν πειρασμῶν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς οἵτινες
τόσον εὐκόλως ἠδύννητο νά ἐξισθεθήσασιν καὶ βελτιοῦσθ
νά ἡσποθετώσιν ἐκ τῆς ψυχῆς της τὴν ἀνύμνησιν τοῦ
διαβόλου ναυτικῶ, ὅστις μέλλει ὀλίγη τιμῆμα ἐπληνήθη
πλησίον της.

Τὸ ἡνῶει καλῶς... τὸ ὄνειρον ὄμιος ἦτο τόσον γλυκὸ,
ὡστε ὅτε ἠδύννητο ὅτε συγκατετίθετο νά τὸ ἐγκατα-
λείψῃ, πάντοτε ὠλοῦμενος ἐμπρὸς ὑπὸ τῆς μυστηριώδους
ἐκείνης δυνάμεως, ἣτις ἐνίστα ὄμιλεῖ εἰς τὴν ψυχὴν μας
οὐδὲν βεβαίως καὶ κατ' ἐν τούτοις ὑποσχεμένη, τόσον
συγκεχυμένη καὶ τόσον νοητικῶς ἰριδίζουσα καὶ γοη-
τευτικῆ!..

Ἡ Ρόζα μετὰ τῆς οἰκογενείας της, ληξάνης τῆς πε-
ριόδου τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ θερμὸν Ἀλγέριον, ἐπέστρεψεν
ἤδη εἰς Παρισίους, καὶ ἡ νεῖσις εἶδε δειλῶς τὴν νέαν
διεθύνσιν εἰς τὸν μακρυνόν της φίλον.

Ἡ Πῆλ ἐτόλμη νά τὸν ἐσωτῆ τὸ αἶτιον τῆς μελαγχρο-
λίας του, ἢ νά ὑπογράψῃται ἢ φίλην ὄμα.

Περὶ ἔρωτος οὔτε κἀν ὠμίλου. Τὸν ἤθῆνεντο μόνον!
Κᾶτι μόνον ὡς νοσταλγία τῶν ὠραίων ἐκείνων ἡμερῶν
τῆς ὀσσεως Μαρίας, ὡς μεγαγαλία τοῦ παρόντος καὶ
φῶθος περὶ τοῦ μέλλοντος διέπνεον τὰς ὀλίγας γραμμάς
τῶν δελταρίων καὶ ταῦτα δὲ ἐντελῶς συμβολικὰ συγκεχυ-
μένα, ἄσπρη, ὅπως μὴ δίδωσιν ὑπονοίας εἰς τοὺς τυχόν

διδασκίτους. Ἦνῶσον τόσον καλῶς ὅτι ἤθῆλον νά εἴπωσι!..

Τί ἤλπιζον ἐν τούτοις καὶ οἱ δύο;

Ποῖα ἀκαταμάχητος καὶ ὑπερτέρα δύναμις ἠδύνο
νά διελύσῃ τὰ μετοληθεύοντα ἐμπόδια καὶ νά ὠθήσῃ τὰ
δύο αὐτὰ πλάσματα τὸ ἐν ποδὶ τὸ ἕλλο;

**

Τὸ πλοῖον ἐπληρώσῃ τὰς Ἀπόδας.

Αἱ νῆσοι αὐτὴ ἦσαν ὁ τελευταῖος σταθμὸς κατόπιν
τοῦ ὁποῖου θὰ ἐπληθύνοντο εἰς τὰ παρῶνα τῆς ἰδρύσεως.

Ὁ ἥλιος ἔκλινε πρὸς τὸν ὀρίζοντα καὶ ἡ θάλασσα βαθ-
μηδὸν ἐγαλήνισα με τὸ μυστήριον ἐκείνο τῆς ἡμεῖρας τὸ
ὅποῖον ἐπιδρᾷ τόσον ἰσχυρῶς εἰς τοῦ ἀνθρώπου τὴν ψυχὴν.

Τὰ νεφῆ τῆς Δύσεως ἀμυρὰ καὶ πυκνὰ βελμηδὸν με-
τεβλήθησαν εἰς ἐρυθροπόδες χαλκοχρόα, ἐνῶ ἀποθεωσις ἐ-
ρυθροχρῶσου φωτὸς διεχύθη εἰς τὸν ὀρίζοντα, καὶ πελιῶνα
λάμψεις διεχύθησαν ἐπὶ τῆς ἀκινήτουσας ἐπιφανείας τῶν
ὕδατων.

Ἦτο ἡ μεγαλοπρεπὴς ὄρα τῶν ὠκεανείων δύσεων
καθ' ἃς ἡ φύσις περιβάλλεται τὸ ἔρεμον μεγαλεῖον τῶν
ἡμερῶν θανάτων καὶ τῶν ἀρρήτων μελαγχολιῶν.

Ἡ γαλήνη ὄμιος ἐγένετο ὄλον ἐμεγαλῆτερον. Ὁ ἐν-
μιζέ τις ὅτι εἶδος νυχώσεως καὶ περισυλλογῆς συνεῖγε
τὸ σύμπαν, φοβερότερον ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ἐκείνῃ ἢ ἐν τῇ ἀ-
γρωτέρῃ κινήσει του.

(ἀκολουθεῖ)